

מסורת הש"ס

הזהב פרק רביעי בבא מציעא

נמו.

עין משפט
נר מצוה

קפ"ב א מ"י פ"ה מהל'
א"ר יוסי ב"ר אבהו
סמך לא"ן ק"ב
ב מ"י פ"ו מהל' שבת
ה' מ י"ג מהל' שבת
ה' י"ד מהל' שבת
מב ספ"ק ל"ג
קפ"ב ב טו"ש פ"ה מהל'
רמב ספ"ק א
נ"ה
קפ"ד מ"י פ"ו מהל'
א"ר יוסי ב"ר אבהו
סמך לא"ן קפ"ב טו"ש
מ"מ פ"ה מהל'
מ"מ פ"ה מהל'
מ"מ פ"ה מהל'
מ"מ פ"ה מהל'
מ"מ פ"ה מהל'
מ"מ פ"ה מהל'
מ"מ פ"ה מהל'
מ"מ פ"ה מהל'

נוח לו לאדם שיבא על ספק אשת איש ואל
ילבין פני חבירו ברבים מנ"ל מדרש רבא
דרדרש רבא מאי דכתיב יובלעני שמהו
ונאספו קרעו ולא דמו אמר דוד לפני הקב"ה
רבש"ע גלוי וידוע לפניך שאם היו מקרעים
בשרי לא היה דמי שותת לארץ ולא עוד
אלא אפילו בשעה שעוסקין בנגעים ואהלות
אומרים לי דוד הבא על אשת איש מיתתו
במה ואני אומר להם "מיתתו בחנק" ויש לו
חלק לעוה"ב אבל "המלבין את פני חבירו
ברבים אין לו חלק לעוה"ב" (ואמר) "ומר
זוטר ואם רב טוביה אמר רב ואמרי לה אמר
רב "והא בר בינא אמר ר"ש חסידא אמרי
לה א"ר יוחנן משום רשב"י נוח לו לאדם
שיפיל עצמו לכבשן האש ואל ילבין פני
חבירו ברבים מנ"ל מתמר דכתיב "היא
מוצאת והיא שלחה אל חמיה אמר רב
הננא בריה דרב אידי מאי דכתיב "ולא
הונו איש את עמיתו" י"עם שאתך בתורה
ובמצות אל תונהו אמר רב יעלום היא
אדם זהיר באונאת אשתו שמתוך שדמעתה
מצויה באונאת קרובה "א"ר אלעזר מיום
שנחרב בית המקדש נגעלו שערי תפלה
שנאמר יגם כי אועק ואשוע שותם תפלותי
ואע"פ ששערי תפלה נגעלו שערי דמעות
לא נגעלו שנאמר "שמעה תפלותי ה'
ישועתי האוינה אל דמעתי אל תחרש ואמר
רב כל ההולך בעצת אשתו נופל בגיהנם
שנאמר "רק לא היה כאחאב וגו' "א"ל רב
פפא לאביי והא אמרי אינשי איתתך גוצא
גחין ותלחוש לה לא קשיא הא במילי
דעלמא והא במילי דביתא לישנא אחרינא
הא במילי דשמיה והא במילי דעלמא אמר
רב חסדא רבלי השערים נגעלים חוץ משערי
אונאה שנאמר 'הנה ה' נצב על חומת א"ך
ובידו א"ך א"ר אלעזר הכל נפרע בידי
שליח חוץ מאונאה שנאמר ובידו א"ך א"ר
אבהו ג' אין הפרגוד ננעל בפניהם אונאה
וגול וע"ז אונאה דכתיב ובידו א"ך גול
דכתיב "חמס ושוד ישמע בה על פני תמיד
ע"ז דכתיב "העם המכעיסים אותי על פני
תמיד [וגו'] אמר רב יהודה לעולם היא אדם
זהיר בתבואה בתוך ביתו שאין מריבה
מצויה בתוך ביתו של אדם אלא על עסקי
תבואה שנאמר "ישם גבולך שלום חלב
חטים ישיביעך אמר רב פפא היינו דאמרי
אינשי כמשלם שערי מכדא נקיש ואתי
תיגרא בביתא "ואמר רב חנינא בר
פפא לעולם היא אדם זהיר בתבואה בתוך
ביתו שלא נקראו ישראל דלים אלא על
עסקי תבואה שנאמר "והיה אם זרע ישראל
וגו' וכתבי' "ויחננו עליהם וגו' וכתבי' "וידל
ישראל מאד מפני מדן" (וא"ר) חלבו ה'לעולם
יהא אדם זהיר בכבוד אשתו שאין ברכה

ובלעטי. בשביל אשתי זו שמחלה טמאתי בה כמו (בראשית ג) ויבן
את הללע: שמהו ונאספו קרעו ולא דמו. אם קרעוני לא מלאו
דס: י"כדרש רבא. טעוה מעשה של דוד וכת עטע משהלס וספק
אשת איש היא שהיואל למחמת בית
על מנת שאם ימות שמהל מגורשת
מעשיו ולא תיחק ליכס וכל אומן
הימים היא ספק מגורשת אם מת
מגורשת מחילה ואם לא מת לא
תגורשת: היא מולאה והיא שלחה.
אע"פ שהיו מולאין אותה לשריפה
לא אמרה להם ליהודה נבעלתי
אלא שלחה לו למי שללה לו אנכי
הרה ואם יודה הוא מעלמנו יודה:
עמיסו. עס אמו: כאונאה אספו.
עמיסות דברים לערה: אונאה
קרובה. לנא. פורענות אונאה
ממהר לנא: שמשע ספליס. אין
לשנותו מלשון בקשה שמבקש מאלת
הקב"ה שיסמע תפלמו אכל אל
תמרס יס לשנותו מלשון בקשה ולומר
גו אני גועמ שאין דרקה לשמוק
ולא להחריס. אל תמרס אל תעשה
אל תמן שמעין לשון בקשה ומשמין
לשון עמיד לשון (מהלס קפ"ה) אל
ישן למוט הרי לשון בקשה ויאמר
יעקב לא תמן לו מחומה (בראשית ז)
הוא לשון עמיד: רק לא היה כחאב.
סיפיה דקרא אשר הקמה אמו אונל
אשמו: "אספק גולא. אשמך קטנה
ספוק עמך ושמע דכריה: כל
לעולם של תפלה נגעלו: חוץ
משערי אונאה. האועק על אונאת
דברים אין נפעל נגעל בפניו: הכל
ע"י שליח. נפערע על כל עבירות
ע"י שליח: ובידו. לא מפרק לשליח:
פרגוד. מחיה שנין סיפיה לנא
מרוס: אינו נגעל. ל"הפסיד ראימן
מן המקוס אלא תמיד רואה אותם
עד שיפרע: ובידו א"ך. משמע
שהא תמיד אכלו ומחיש בה: על
פני. לפני ואין מחילה בינו לבין
העבירה: אימתי גבולך שלום. כשחלב
חטים ישיביעך הקב"ה: מכדא.
גרא. תמרס בו שעורים: נקיש ואחי
שמעתי הכד מקשקש כדך כלי ריקס
ששמע בו קול הכרה כשמקשקשין
עליו: וידל ישראל. לעל מניה כמי
ויחננו עליהם וישחיתו את יבול הארץ:
אוקירו נעייבו. ככד נשומיכס:
מחוס. עיר שהיה רכב דר בתוכה
קך שמה: חסכו חוליות. תמר העשוי
חוליות מרסו ככנס כדך כלי מרס
ואח"כ ירפ חוליות ונתן חול בין
חולא לחולא: ר"ה מעטר. שאין
זו כלי מרס אלא בנין ענין כלי
גללים וכלי ארמה שאין מקבלין
טומאה: ומכמיס טמאין. דאלי
נמר חוליות. שאר תמרים שלהם היו
עשויים ענין קדיות גדולות ופיו
למעלה ולרפ ככנס כשאר קדיות
ומטלטלים אלא שהיה מושיבו על
הארץ או על הדף ומדניק את
טפילות הטיט סביב על כולו לעשותו
עב שקלוע ויחיק את חומו:
עכנאי

נמוה כזה אמרו הגדה (ב) והטמאה והטהורה אופות זו והוא טהור קמני חול דומיא דלרור שהוא יבש:

תורה אור השלם

- 1 ובצעלע שמהו ונאספו
- 2 הוא מוצאת והיא שלחה אל חמיה אמר רב הננא בריה דרב אידי מאי דכתיב "ולא הונו איש את עמיתו" י"עם שאתך בתורה ובמצות אל תונהו אמר רב יעלום היא אדם זהיר באונאת אשתו שמתוך שדמעתה מצויה באונאת קרובה "א"ר אלעזר מיום שנחרב בית המקדש נגעלו שערי תפלה שנאמר יגם כי אועק ואשוע שותם תפלותי ואע"פ ששערי תפלה נגעלו שערי דמעות לא נגעלו שנאמר "שמעה תפלותי ה' ישועתי האוינה אל דמעתי אל תחרש ואמר רב כל ההולך בעצת אשתו נופל בגיהנם שנאמר "רק לא היה כאחאב וגו' "א"ל רב פפא לאביי והא אמרי אינשי איתתך גוצא גחין ותלחוש לה לא קשיא הא במילי דעלמא והא במילי דביתא לישנא אחרינא הא במילי דשמיה והא במילי דעלמא אמר רב חסדא רבלי השערים נגעלים חוץ משערי אונאה שנאמר 'הנה ה' נצב על חומת א"ך ובידו א"ך א"ר אלעזר הכל נפרע בידי שליח חוץ מאונאה שנאמר ובידו א"ך א"ר אבהו ג' אין הפרגוד ננעל בפניהם אונאה וגול וע"ז אונאה דכתיב ובידו א"ך גול דכתיב "חמס ושוד ישמע בה על פני תמיד ע"ז דכתיב "העם המכעיסים אותי על פני תמיד [וגו'] אמר רב יהודה לעולם היא אדם זהיר בתבואה בתוך ביתו שאין מריבה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא על עסקי תבואה שנאמר "ישם גבולך שלום חלב חטים ישיביעך אמר רב פפא היינו דאמרי אינשי כמשלם שערי מכדא נקיש ואתי תיגרא בביתא "ואמר רב חנינא בר פפא לעולם היא אדם זהיר בתבואה בתוך ביתו שלא נקראו ישראל דלים אלא על עסקי תבואה שנאמר "והיה אם זרע ישראל וגו' וכתבי' "ויחננו עליהם וגו' וכתבי' "וידל ישראל מאד מפני מדן" (וא"ר) חלבו ה'לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו שאין ברכה
- 3 ואל תונהו אמר רב יעלום היא אדם זהיר באונאת אשתו שמתוך שדמעתה מצויה באונאת קרובה "א"ר אלעזר מיום שנחרב בית המקדש נגעלו שערי תפלה שנאמר יגם כי אועק ואשוע שותם תפלותי ואע"פ ששערי תפלה נגעלו שערי דמעות לא נגעלו שנאמר "שמעה תפלותי ה' ישועתי האוינה אל דמעתי אל תחרש ואמר רב כל ההולך בעצת אשתו נופל בגיהנם שנאמר "רק לא היה כאחאב וגו' "א"ל רב פפא לאביי והא אמרי אינשי איתתך גוצא גחין ותלחוש לה לא קשיא הא במילי דעלמא והא במילי דביתא לישנא אחרינא הא במילי דשמיה והא במילי דעלמא אמר רב חסדא רבלי השערים נגעלים חוץ משערי אונאה שנאמר 'הנה ה' נצב על חומת א"ך ובידו א"ך א"ר אלעזר הכל נפרע בידי שליח חוץ מאונאה שנאמר ובידו א"ך א"ר אבהו ג' אין הפרגוד ננעל בפניהם אונאה וגול וע"ז אונאה דכתיב ובידו א"ך גול דכתיב "חמס ושוד ישמע בה על פני תמיד ע"ז דכתיב "העם המכעיסים אותי על פני תמיד [וגו'] אמר רב יהודה לעולם היא אדם זהיר בתבואה בתוך ביתו שאין מריבה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא על עסקי תבואה שנאמר "ישם גבולך שלום חלב חטים ישיביעך אמר רב פפא היינו דאמרי אינשי כמשלם שערי מכדא נקיש ואתי תיגרא בביתא "ואמר רב חנינא בר פפא לעולם היא אדם זהיר בתבואה בתוך ביתו שלא נקראו ישראל דלים אלא על עסקי תבואה שנאמר "והיה אם זרע ישראל וגו' וכתבי' "ויחננו עליהם וגו' וכתבי' "וידל ישראל מאד מפני מדן" (וא"ר) חלבו ה'לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו שאין ברכה
- 4 גם כי אועק ואשוע
- 5 שמעה תפלותי
- 6 רק לא היה כאחאב
- 7 בה דרואי וזהו ארץ
- 8 נצב על חומת א"ך ובידו
- 9 העם המכעיסים אותי
- 10 חלב חטים ישיביעך
- 11 והיה אם זרע ישראל ועלה מדן ומקלס ובני קדם ועלו עליה
- 12 והוא עליהם וישחיתו את יבול הארץ עד בואך ענה ולא ישאירו מחיה בישראל ושה ושור ומסור
- 13 וידל ישראל מאד מפני מדן וינקה בני ישראל אל
- 14 ולאברהם הטיב בעבודה ויהי לו צאן וקרן והמרים ועבדים ושפחה ואחנת וגמלים: בראשית י"ט טז

נמוה כזה אמרו הגדה (ב) והטמאה והטהורה אופות זו והוא טהור קמני חול דומיא דלרור שהוא יבש:

נמוה כזה אמרו הגדה (ב) והטמאה והטהורה אופות זו והוא טהור קמני חול דומיא דלרור שהוא יבש:

נמוה כזה אמרו הגדה (ב) והטמאה והטהורה אופות זו והוא טהור קמני חול דומיא דלרור שהוא יבש:

נמוה כזה אמרו הגדה (ב) והטמאה והטהורה אופות זו והוא טהור קמני חול דומיא דלרור שהוא יבש:

הגהות הב"ח
(א) חו"מ ד"ה תמו וכו'
הגדה והטהורה ל"ל
ויחית והטמאה נמחק:

גליון הש"ס
נב"י ויש לו חלק לעוה"ב.
ע"ן פ"ה פ"ד ד"ה חו"מ
ד"ה אל תלדנו:

מוסף רש"י
אל דמעתי אל תחרש.
מלל כתיב את דמעתי
המחיה שמש מינה נראית
היא לפני ואין לך להחלל
אלה שמחלק לפניו וברכות
ד"ה החבור חוליות. תמר
של מרס שהיא עשי ככלי
ומטלטל ומחילת כרייתו מן
הטיט ומתפרס ככנס כשאר
קדיות, ואם נעמה הכריס
המחוס מחיה ואם נעמי
ענין זה שמהו סביב סביב
מחילות נעולות וזמר והיבוי
נטיט של חול בין חולא
לחולא רבי אליעזר
מטהר. עולמות, שאין טהר
ככלי מרס שלם שפך ככנס,
ומכמיס טמאם (ברכות
ע"י

מצויה בתוך ביתו של אדם
בעבורה והיינו דאמר להו רבא
תנן התם "התכו חוליות ונתן חול
בין חוליא לחוליא ר"א מטהר וחכמים
ממטמאין
וזה

נימס כזה אמרו הגדה (ב) והטמאה והטהורה אופות זו והוא טהור קמני חול דומיא דלרור שהוא יבש: